

[Miljøministeren]

rød, er planlagt til mindre virksomheder, og når det påstås fra fru Anne Grete Holmsgårds side, at jeg i en TV-udsendelse skulle have løjet, må jeg sige, at Allerød udtrykkeligt har gjort opmærksom på, at der var ca. 10-11 ha tilbage. Dette areal ville være passende, sådan at det projekt, der er tale om her, kunne klemmes ind dér, men dermed ville Allerød kommunes muligheder for at stille areal til mindre virksomheder være borte. Det var det, de ikke ønskede.

IBM er ikke indgået i mine overvejelser. Om det er Petersen, Larsen eller IBM, eller hvem det er, der har søgt Allerød kommune, er for mig uvedkommende, og enhver betydning til, at sagen skulle have nogen relationer i den retning, må jeg afvise på det bestemteste. Fru Anne Grete Holmsgård skal jeg svare nærmere i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Når ministeren nu siger, at der ikke er tale om et brud på planlægningen, vil jeg bede ministeren i anden omgang om at svare mig på følgende: hvis der inden for et område er tilstrækkelig rummelighed i de udlagte erhvervsarealer, er det så ikke et brud på planlægningen, at man udlægger et andet areal, der ikke er planlagt til det pågældende erhverv, men som er landzoneareal til landbrugsformål?

Erik Holst (S):

Jeg vil understrege endnu en gang, at der mig bekendt ikke er noget folketingsmedlem, der har anfægtet ministerens ret til at tage afgørelsen og at tage den i den retning, som den er taget. Det, man har sagt, var: ministeren tog den på et tidspunkt, hvor ministeren vidste, at der var et politisk flertal i folketinget, der ikke ønskede at følge det synspunkt, at man skulle tillade IBM at bygge på et areal, der lå 3 kilometer fra et på forhånd udlagt areal til denne type virksomheder. Derfor er mit spørgsmål meget klart til ministeren, der ligesom fru Hanne Severinsen har talt om beskæftigelsen: hvis virksomheden var blevet lagt 3 km længere fra det areal, hvor den nu ligger, nemlig i Hammersholt, var beskæftigelsen så blevet mindre? Jeg ventter et konkret svar på dette spørgsmål.

Det kom meget klart frem i de samråd, vi havde i miljø- og planlægningsudvalget, at hvis man lavede en ekspropriation på det tidspunkt eller dagen efter, at ministeren havde givet sin tilladelse, havde IBM formodentlig investeret 0 kr. på det tidspunkt, og så ville erstatningspligten over for IBM formodentlig have været 0 eller, som et af medlemmerne sagde, formodentlig 100 eller 200 kr., for mere kunne man ikke nå at bruge den allerførste dag.

I fremtiden er det vigtigt at vide, at de lokale myndigheders synspunkter rækker meget langt ind i ministerens overvejelser, at de rækker så langt, at de ophæver alle andre faglige, saglige synspunkter om naturområder. Der var ikke kæmpemæssige naturværdier, der var kun det, at der skete en væsentlig forringelse af naturen i det område; det var det, Naturfredningsforeningen og fredningsstyrelsen sagde. Men ministeren brugte ikke i sin vurdering, at det gjaldt om, at ministeren tog landsplanssynspunkter og ikke kommunalplanssynspunkter ind i billedet, for der er formodentlig ikke nogen kommune her i landet, der ikke gerne vil sælge et lille areal af naturen for at få en lokal beskæftigelse. Men dér er det ministerens og folketingets ansvar, at vi anlægger generelle synspunkter om landskabelige værdier for hele landet.

Svend Åge Petersen (KF):

Forslagsstilleren, hr. Leif Hermann, brugte en del ord, og ét af dem var af finere karakter, det var nærdemokrati. Ja, men hr. Leif Hermann, hvad så med det repræsentative demokrati? Det blev overhovedet ikke nævnt, og det blev slet ikke nævnt, da hr. Leif Hermann var inde på, at samtlige sagkyndige sagde nej. Skal vi tage det som udtryk for, at kommune, amtsråd og hovedstadsråd ikke er sagkyndige? Det vil jeg gerne høre et svar på af hr. Leif Hermann.

Borgerdeltagelse i den fysiske planlægning er da aldeles positivt og glimrende, men det skal ikke hver eller hver anden gang give anledning til, at kommunens beslutning bliver underkendt.

Når det desuden bliver udtrykt, at firmaet måtte vide, at der kunne bestå en vis tvivl om byggeriets lovlighed, efter at man havde fået tilladelsen, må jeg sige: her må vi stop-